

[Socialministeren]

række overførsler af penge fra én offentlig kasse til en anden undgås.

Der sker i forhold til de gældende regler en skærpelse af nyansattes ret til dagpenge. Det foreslås som et generelt mindstekrav for overhovedet at opnå ret til dagpenge, at der har været tale om beskæftigelse i mindst 120 timer inden for de sidste 13 uger. Forslaget er begrundet i hensynet til at undgå små og administrationskrævende udbetalinger i tilfælde, hvor indtjeningen ikke har været den pågældendes egentlige forsørgelsesgrundlag.

I modsætning til, hvad der gælder i dag, indføres der et fælles beregningsgrundlag – som udgangspunkt den aktuelle timefortjeneste – uden hensyn til, om det er arbejdsgiveren eller kommunen, der udbetaler dagpengene. Dette vil være til fordel for de lavest lønede, mens personer, der ikke har fuld normal arbejdstid, kan få mindre udbetalt i dagpenge i forhold til i dag, hvor dagpenge til deltidsansatte i visse tilfælde beregnes efter gunstigere regler end for fuldtidsansatte.

Efter dagpengeforslaget forenkles indtægtsopgørelserne for selvstændige erhvervsdrivende, og kronisk og langvarigt syge sikres adgang til den frivillige sikring.

De særlige regler om løsarbejdere, herunder om den særlige forsikringsordning for løsarbejdere, foreslås afskaffet, men ved udformningen af reglerne om beskæftigelseskrav søges det sikret, at også de arbejdsgivere, der hovedsageligt beskæftiger løsarbejdere m.v., vil komme til at betale dagpenge.

Den lave takst i forsikringsordningen for mindre selvstændige erhvervsdrivende udvides til at omfatte alle medarbejderne.

Med henblik på at undgå tvivlsspørgsmål og forenkle klagereglerne foreslås det, at kommunen har kompetencen til at træffe afgørelse i alle sager om retten til ydelser efter loven og med klageadgang til Dagpengeudvalget, der af denne grund foreslås udvidet med en repræsentant for kommunerne.

Dagpengeforslaget medfører væsentlige administrative lettelser for kommunerne og åbner samtidig mulighed for finansieringen af det samtidig hermed fremsatte lovforslag om en fast revalideringsydelse.

Dagpengeforslaget skønnes samlet at give offentlige nettobesparelser på 886 mio. kr. årlig. I 1990 skønnes besparelserne dog kun at blive 486 mio. kr.

Regeringen finder det overordentlig vigtigt, at ingen modtagere af sociale ydelser fastlåses i en passiv forsørgelsessituation, hvis det på nogen måde kan undgås.

Til forebyggelse heraf – og i tilknytning til at varighedsbegrænsningen efter forslaget skærpes, således at der normalt kun kan ydes dagpenge ved sygdom i 52 uger inden for de forudgående 18 måneder – fremsætter jeg samtidig med dagpengeforslaget forslag om indførelse af en fast indkomstuafhængig og skattepligtig bruttorevalideringsydelse på 10.387 kr. om måneden svarende til dagpengemaksimum. Unge under 23 år får den halve revalideringsydelse, dog således at der kan dispenseres herfra i særlige tilfælde. Sagt med andre ord fjernes den økonomiske barriere og dermed manglende motivation, der i visse tilfælde har bevirket, at revalidering er blevet udskudt eller i værste tilfælde slet ikke iværksat.

Den faste revalideringsydelse ydes først, når der er iværksat revalidering i overensstemmelse med en fastlagt erhvervsplan. Der indføres en varighedsbegrænsning på 5 år, dog med dispensationsmulighed.

Formålet med revalideringsydelsen er at fremme en aktiverende indsats med henblik på at bremse udgiftsstigningerne på arbejdsskade-, dagpenge- og pensionsområderne og navnlig for at mindske tilgangen til førtidspensionssystemet.

Revalideringsydelsen, der reguleres én gang årligt på finansloven, medfører en samlet netto-merudgift for staten og kommunerne på 124 mio. kr. årligt.

Ud over forslaget om den faste revalideringsydelse foreslås husvildebestemmelsen i bistandslovens § 31 udbygget med henblik på at indføre mulighed for at fastsætte betaling for enlige personers og flygtninges ophold i midlertidig indkvartering.

Endelig foreslås bistandslovens forsøgsbestemmelse i § 138 b udvidet.

Det foreslås, at revalideringsydelsen træder i kraft den 1. oktober 1990, således at merudgifterne til den faste revalideringsydelse bl.a. kan finansieres af besparelserne ved de foreslåede ændringer i dagpengelovens regler om varighedsbegrænsning.

Den foreslåede varighedsbegrænsning er også baggrunden for det lovforslag om ændring af delpensionsloven, som fremsættes i tilknytning